

man ikke vil benytte de Midler, man faar anvist, har man en Slags Forpligtelse til at sige, hvilke Midler man da har.

Taug: Det ærede Medlem, som nu sluttede, udtalte ikke, om han bekendte sig til den Mening, som var fremfat af en fremragende Præst, at kun en Tiendedel af dem, som blive konfirmerede, slutte sig til Kirken. Det ærede Medlem lod os ikke vide, om han selv troede dette. Ligeledes lod det ærede Medlem os heller ikke vide, om han mente, hvad den fremragende Præst havde sagt, at Flertallet af Præsterne vare vantro. Det lod det ærede Medlem os heller ikke vide: Jeg vil nu sige, at jeg tror ikke, at det er saa galt, som disse to Præster have skildret det. Men imidlertid maa jeg sige, at skulde det virkelig være saa galt, at kun en Tiendedel af de Børn, som blive konfirmerede, blev ved Kirken, saa tror jeg ikke, at vi kunne tillægge den ærede Kultusminister Skylden derfor. Han kan have Synder nok at bære paa, saa jeg tror ikke, det er værd at behynde ham med denne ogsaa, at det skulde være blevet ringere med Folketirken, siden hans Formand gif bort. Men hvis det er saa galt, som det altsaa siges, at Børnene forlade Folketirken, naar de ere bleve konfirmerede, er der en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, og det er den, at der er en stor Fejl ved den Undervisning i Kristendomskundskab, som gives i vore Skoler. En fremragende lærd Mand, Teolog og Filosof, som holdt paa Kirken, fremsatte under den forrige Kultusminister det Spørgsmaal, som løb mig i Hu under den ærede sidste Talers Foredrag: Hvorledes skal man under Skin af at fremme Religionen bidrage sit til at give Ungdommen Vede og Rede for al Religion? Og han udviklede, at det skal man ved at give dem smaa Religionsbøger, Bibelhistorie og Lærebog, enten Valles eller Balslevs, og saa ordenlig terpe dem deri, først tygge dem igennem, saa katekisere dem igennem og saa afproppe dem, sætte Indholdet paa Glaske. Derved skal man nok naa at give Ungdommen Vede ved al Religion, ikke blot Folketirkens Religion, men ogsaa al anden Religion. Jeg tror, at der er gjort stor Skade ved den Maade, hvorpaa Religionsundervisningen er ordnet, og det har gjort mig ondt at se, at den ærede Kultusminister støtter denne Fremgangsmaade. En Del Lærere have nemlig indbet, at Børnene kunne undervises i Religion paa fuldt forparlig Maade alene ved Brugen af den bibelske Historie, men det holder den ærede Minister ikke af, Ungdommen skal terpes i Lærebogen, thi ellers kan den ikke

blive fast i Troen, og til den Ende skulle de smaa Børn proppes med Folketirkens Læresætninger for at kunne gøre Rede for, hvad der siges i dem. Jeg mener, at den Maade, hvorpaa den ærede Kultusminister vil have Sagen drevet, vil meget imod hans Ønske virke, at man naar det modsatte af, hvad der tilsigtes. Han vil komme til at frembringe det Resultat, som Professor Rasmus Nielsen siatede til ved sit Spørgsmaal: Hvorledes skal man under Skin af at fremme Religionen bidrage sit til at give Ungdommen Vede og Rede for al Religion? For at opnaa dette skal man give smaa Stykker Lærebog for, katekisere deri, terpe et Par Gange frem og et Par Gange tilbage, rigtig udtvære det. Det har tidligere været for engang, Spørgsmaalet om al denne Katekisation.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem maa erindre, at der her ikke er Tale om at katekisere i Skolerne, men om Valg af Præster, og jeg skulde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde holde sig til denne Sag.

Taug: Det er i Henhold til, at den foregaaende Taler fik saa stor Frihed, at jeg har troet at kunne følge ham et Stykke udenfor Lovforslagets Væmne.

Formanden (Høgshro): Den foregaaende Taler indskrænkede sig dog til at tale om kirkelige Forhold, men det ærede Medlem taler om Skoleforhold og gaar endog temmelig vidt i saa Henseende. Jeg maa derfor fastholde mit Ønske, at det ærede Medlem vil vende tilbage til Spørgsmaalet om Valget af Præster.

Taug: Jeg maa da sige, at det var det ærede Medlems Udtalelser om, at ni Tiendedele af Ungdommen forlob Kirken, naar de vare konfirmerede, at de vare forberedte jaaledes, at de saa vare skiftede til at forlade Folketirkens Religion, der gav mig Anledning til at fremhæve, at jeg troede, at det var den nuværende Religionsundervisning, der i saa Henseende har forvoldt stor Skade. Iøvrigt er jeg enig med den sidste ærede Taler i, hvad han udtalte, skønt jeg i religiøs Henseende ikke er enig med ham i ret meget, men i saa Henseende er jeg enig med ham, at jeg ikke tror, at Tiden endnu er kommen til, at Folketirken bør stilles fra Staten. Jeg tror det heller ikke, jeg tror, det vil trække ud en Mennestealder eller to endnu. Det vil komme, det er jeg enig med det højtærede Medlem i, men jeg tror som sagt ikke, at Tiden dertil er kommen. Hvis vi imid-